

(Сочи земледѣлците), но то не се е отърсило отъ тѣхъ и ги представлява. Питайте въ течението на 4 години тая пропаганда съ брошури, които не правятъ честъ на никой българинъ, какъ става, отъ где сѫ срѣдствата, и си задайте другиятъ въпросъ: не предстои ли въ нѣкое близко бѫдеще, следъ амнистията, която толкова горещо се желае, нѣшо подобно на такава афера, въ други сфери, въ други области, съ други държави, съ други елементи? Това е, което е скрѣбното на българското политическо поле, отъ него ние би трѣбвало да се отърсимъ, то трѣбва да бѫде прекратено. Трѣбва да дойде положението, че ние, единъ беденъ народъ, съ едно съвѣршено скромно положение, поне съ едно да можемъ да се похвалимъ: че ние не гледаме на държавните срѣдства, като на такива, отъ които всѣки има право да тегли за себе си лично. Нека бѫдемъ като старитѣ римляни, които сѫ се връщали къмъ своите занятия, когато сѫ представали да изпълняватъ известна политическа функция.

Г-да! Азъ искамъ да приключка и другъ единъ въпросъ. Отъ г. Юртовъ се спомена нееднократно моето име и името на г. Малинова, съ когото имахме възможността тогава да защищаваме не народни представители, че ние тогава сме държали едно или друго поведение, че сме изказали едно или друго мнение. Колкото се отнася до търговията, азъ съмъ поддържалъ и ще поддържамъ, че купуването на храни въ едно време, когато ние не сме въ война, не представлява отъ себе си абсолютно никакво престъпление. Престъпление би имало отъ дена на мобилизацията, ако тия храни биха били унищожени или продадени. Но нищо подобно въ случая нѣма. Моето мнение бѣше и него го поддържамъ и до денъ днешенъ и винаги ще го поддържамъ, макаръ че то не е възприето отъ нашата юриспруденция — съжалявамъ, че не е тукъ г. Каранджуловъ, който е давалъ много пѣти заключения по подобни въпроси — моето мнение, казвамъ, бѣше, че въ случая, нѣма никакво друго престъпление, освенъ престъпление за подкупъ. Наистина народниятъ представител не е чиновникъ въ тѣсния смисълъ на думата, но той несъмнено влиза въ това широко опредѣление, което е дадено въ чл. 418 отъ наказателния законъ. Той е общественъ служителъ. Ако може да бѫде подкупенъ сѫдебенъ заседателъ, ако може да бѫде подкупенъ другъ нѣкой органъ на самоуправлението, защо да не може да бѫде подкупенъ единъ народенъ представителъ? И тамъ е позорното на това дѣло — не участието на търговци, а на народни представители, съвѣршено чужди на търговията на храни, които отидоха за нѣкакви си 2.000 л., за нѣкакви си 3.000 л. или повече да развиятъ нѣкаква ужъ търговия, а въ сѫдътъ създадоха едно впечатление, което ще бѫде неизли-